

tur exertè, nec ullâ necessariâ consequentiâ colligitur. Ut si dicerem, In regno Sinensi plures esse pro linguarum numero; vel, (Scripturæ φεάσθ) *secundum linguas suas*, provincias, & regiones; id volens dicere, tot diversas esse linguas, quot sunt provinciæ; tot provincias, quot sunt linguæ. Planius hoc aliquantò fateor; nemo tamen inde rectè colligat istam linguarum diversitatem ante provinciarum divisionem extitisse; cum multò probabilius sit, linguarum diversitatem ex regionum & regiminum discrimine profluxisse. Caterum, *confusio* (ubi de Scripturæ verbis agitur) longè aliud quàm *divisio*. Nam *confusio* in extructione contingit ante dispersionem, de quo nemo dubitat, unde & *Babeli* nomen: *Divisio* linguarum post, an ante, tacente Scripturâ, contigerit, est ipsum τὸ κρινόμενον, quod aliis argumentis probandum. Atque hîc obiter notamus, dictum esse

Gen. x. 25. *Phaleg*, Genes. x. 25. quod in diebus eius, non, *lingua*; sed, *terra* *divisa* sit. Mirum autem de linguis ibi, si ita verè res haberet, tacuisse Scripturam, quæ longè notabilior (ex miraculo scil.) quàm

Gen. x. 25.
& i Chro.
i. 19.

